

נידה ו. (ש2 מתחת לחרב של הרא"ש) עד ז. (המשנה)

ביאורי מושגים

לחמי תודה: אדם שמביא קרבן תודה מביא בנוסף לקרבן שלמים (שנאכל רק ליום אחד ולא ליומיים כשאר קרבן לשמים) גם לחמים.

מס' הלחמים: 40, החלוקה שלהם: מחצי מהכמות עושים 10 לחמי חמץ, מהחצי השני עושים 30 לחמי מצות (3מ סוגים 10 מכל סוג).

תרומת לחמי תודה: מכל סט של 10 חלות מפרישים חלה אחת לכהן (סה"כ 4 חלות)

הקושיות על ר"ה ותירוצן:

קושיה א': ר"י קבע שאישה צריכה לבדוק את עצמה בזמן אכילת התרומה <---- נדחה - מדובר שתבדוק שלא שנטמאה עכשיו (ואז התרומה שהיא נוגעת בה טמאה).

קושיה ב': רבי התיר מגע אישה מסויימת מטומאה לשעבר - והרי לא היו קודשים בזמן רבי? <---- נדחה - מדובר בחולין שנעשו על טהרת הקודש.

קושיה ג': ר' גמליאל התיר תרומה שאישה מסויימת נגעה בה מטומאה לשעבר - משמע שמדובר על תרומה ולא על קודש <---- נדחה - מדובר שתרומת לחמי תודה (ניתן להפריש תרומת תודה כבר בלישה)

קושיה ד': עוד ברייתא מספרת על תרחיש דומה בו ר' גמליאל התיר מגע אישה מסויימת נגעה בה מטומאה לשעבר - מכך שהסיפור חזר פעמיים משמע שבמקרה אחד מדובר על תרומה ובשני על קודש <---- נדחה - הסיפור הופיע פעמיים כיוון שמדובר בשתי נשים שונות

ר' הונא לגירסא א':
רק על קודש ולא על תרומה.

על אלו חפצים דיברה המשנה

הערות על שיטה זו:

א. הברייתא קובעת:
המשנה מתייחסת רק לקודש ולא לתרומה

ר' הונא: הברייתא לא התייחסה לקודש ולתרומה, אלא לחולין שנעשו על טהרת תרומה ול חולין שנעשו הקדש.
לכן למסקנה: טמאים - קודש, תרומה, וחולין שנעשו על טהרת הקודש.
טהורים - חולין שנעשו על טהרת תרומה.

ב. קושיה: המשנה בחלה קובעת:
חולין הטבולים לחלה שספק נטמאו - לא ישרפו ולא יאכלו.

לכאורה מדובר כאן בספק מיוחד של גזרת חכמים - אחרת אין כאן חידוש. (רבא ואב"י מסבירים שמדובר בחשש של היסט זב)

אנו רואים שגם בחולין הטבולים לחלה (המקבילים לחולין שנעשו על טהרת תרומה) - גוזרים טומאת ספק

תירוצ: א. בחלה מדובר בספק נגיעה, בנידה מדובר על ספק היווצרות טומאה,
ב. בנידה כל הטומאה היא רק מדרבנן, בחלה יש חשש לטומאה דאורייתא.

ר' הונא לגירסא ב':
גם על תרומה וגם על קודש.